

EL FLUVIOL

Periòdic ab ninots

XIULARÀ UN COP CADA VEGADA

Preu: 10 céntims

No s'estableix el cambi
no més ab la premsa estrangera

Redacció y Administració:

Imprempta Aizamora, Clivillers, 16
aont deurá dirigirse la correspondencia *6m 1099*.

MISERIES FLUVIATUDES

Per si no ho sabien, a la capital gironina hi veu la llum una «revista semanal de acci6n cat6lica», que forma part de la colecci6n de peri6dics comarcals que prediquen Solidaritat Catalana fent servir la *ceremoniosa y dulce lengua de Cervantes*, com *El Deber*, el *Diario de Gerona*, *El Faro*, de Sant Feliu de Guixols, etc6tera. Aquest s'anomena *La Regeneraci6n* y es fet enterament per *benem6ritus en punt*, que a les d6u del matí ja han acabat la feina y res... un entreteniment com un altre.

Doncs, anem al gra.

Heusaquí que una vegada, en una poblaci6n que's diu Olot, hi havia uns quants desvergonyits de l'esquerra que, sense demanarne permís a les autoritats *benem6rites en punt*, varen tenir l'atreviment de publicar un peri6dic bissetmanal, anomenat *Revista Olotina*, creientse ab el dret de ferho, y, com es molt natural, al véureho moss6n senyor amo d'allá va fershi ab una *nascuda* d'*El Fluviá* pera atacar als de la *Revista*, tal com se mereixien, y aquí el teniu trencanhi una llansa:

«Hemos recibido la visita de un semanario olotense, *El Fluviá*. Un pequeñio semanario, un peri6dico escrito en catalán en aquella comarca donde resulta tan típico el lenguaje informado del espíritu de la tierra, en pocas palabras: un peri6dico de alma y lenguaje olotenses; era lo que echábamos de menos en la ciudad de Olot».

Prou per ara. ¿Es a dir, senyora... majordona, que aquí resulta típic «el lenguaje informado del espíritu de la tierra»? ¿Y a Girona, no resultaria típic? ¿Que potser parlen diferent? ¿Que no tenen *espíritu de la tierra*?

Després diu que un peri6dic *de espíritu y alma olotenses era lo que echábamos de menos*.

Ja us esteu retirant, *Deber*, perquè, segons vostres amics de sucursal, no teniu ni *lenguaje*, ni *alma olotenses*. ¡Y es clar que no! El *lenguaje*, es de *Cervantes*, y l'*alma*, la tindreu de... *cántaro*.

Ara ve lo bo y... no s'espantin. Ja'l respalla:

«*El Deber* se acercaba a nuestro ideal; pero sobre todo desde que la *Revista Olotina*, que bajo la capa del nacionalismo, encubre cierta afrancesada tendencia, no era bastante para mantener el saneamiento de la vida local é irla catalanizando más. *El Fluviá*, cuyo segundo número acabamos de leer, á nuestro criterio llena este vacío».

¿Es a dir que'ls senyors de la *Revista*, baix la

capa del Nacionalisme, hi tenen una tendencia afrancesada? Doncs aprofitarem l'ocasi6n pera donalshi un consell de gran importancia. Aix6 d'*afrancesat* ja passa de separatista; ¿sabeu, doncs, que heu de fer? Escriure'l peri6dic en castís castellá y, si convé, posarvos una cinta d'estanc al *jipi-japa* y ab ella recórrer tots els carrers, cridant: «¡Viva la integridad de la patria!». ¿Doncs *El Fluviá* ha vingut pera *llenar un vacío*? ¿De qué, d'aigua o d'odis?

Y més avall va continuant parlant mal de l'esquerra, dient que ses doctrines són desfiguradores del caràcter catalá y acaba així: «Ese malaventurado nacionalismo combate *El Fluviá*; su campaña simpáticay laudable y por ello nos felicitamos de su aparici6n.»

Una mostra d'aquelles paraules de cultura y tolerancia que tant mastega en *Pi-pl* y que tot ho entén menys el seu ver significat. Se publica un peri6dic esquerrá-catalanista, ¡sí!, doncs ja'n teniu un altre al davant pera combátre'l; ¿se funda una societat catalanista, amparada ab les democrátiques y tolerants doctrines de l'«Unió Catalanista»? doncs ja veiem uns altres com pera combátre-la'n funden una altra, adherida a la «Lliga Regionalista», pera enderrocar la primera. Aix6 es fer obra catalanista. Aix6 es treballar pera Catalunya. Aix6 es fomentar odis y divisions. Aix6 es barrar el pás dels nobles y progressius ideals que enclou el principi nacionalista.

Felicitéuosen, senyors de *La Regeneraci6n*, de que la *Revista Olotina* tingui un contrincant que li impideixi sa via.

Digueunos antissolidaris, perquè no'ns agraden les mitges tintes y volem la Solidaritat sencera y neta, no ab hipocresies y per conveniencies víctimes del cambi del temps.

Aneu fent política bruta, aneu fent propaganda absolutista, que ja vindrá un dia en que'l poble que pensa, sense tenir cap vena davant dels ulls, quan se redressará us senyalará ab el dit per haver contribuít tan directament a l'obra dels que, dientse republicans, fan el foc dels actuals governs monárquics, centralistes y anticatalans.

Y a la *Revista* sols hem de dirli que miri de girarse enrera, que no miri cap a Europa, cap a l'Àfrica més aviat, y així es veurá ab l'apoiu d'aquets *amics del proletari* que miren ab tant interés que's conservin íntegres els presupostos actuals y treurién un ninot de cartr6 del poder pera posarhi un altre de més gros.

AGULLA DE CAT

Te conozco por el rabe
y cuan els
talons

PROGRAMA D'ELL.

Jo faré l'enllás de carreteres.
Jo faré les ordenanses municipals.
Jo arreglaré'l passeig de Barcelona.
Jo portaré (?) el ferrocarril.
Jo abaratiré les subsistències.

EL FLUVIOL

Peró ab dos anys no ha fet res.

ELL

He privat el teatre catalá den Gual.
He portat el *gènero chico*.
Y he preferit els *toros* a les sardanes que
volien fer ballar uns *VAINES*.

¿Eh?

*Mozo aguerrido,
joven gallardo,
T una mania
d'amagar la cara*

SILUETES

Long and good

← 8 cuts →

¿Qué será aquest escarbat
tan tapat
que tot just l'he trepitjat
m'ha embrutat?

CARTA OBERTA

Olot, dia vintiset,
febrer de l'any actual.

Senyor don Josep Fontclara.

Molt amic meu estimat:
he llegit la *sinfonia*
precursora d'un mal cant
que us heveu permès escriure
pera fernos allunyar
de la senyora... Daixonses,
y us heveu equivocat,
perqué, quant més l'apostrofin,
més estusiastes tindrá.
Ab crits no s'agafen llebres
ni ab *virus Danysz* pardals.
Vostra sonata en les planes
del malhaurat *Fluviá*,
m'ha fet veure que no us manquen
refinades voluptats.

Que sou un xic massa vert
y us hauran de madurar,
m'ho demostra l'odi irrdigne
que teniu als vestits llars.
¿Que dirieu d'una dóna
que's passegés pel Firal
com una abstracció gentílica
descobrint a vostre esguart
lá nuesa impietosa
d'un impudor mal velat?
¿Vos que sou tan moralista
consentireu lo immoral?
¿Volent predicar conciencies
revendren vinagre en gran?
Sórt que teniu esguardades
les espatlles pels... de dalt
o sinó en aquestes hores
ja haurieu anat trona avall.
A més, que no es tan higiénic
com veniu a suposar
l'anar de curt, perqué es causa
d'agafar molts refredats
y anáren al cementiri
com molts casos han passat.

Parlant ara dels microbis
que un mal aire'ns ha portat,
creieume, us parlo ab carinyo,
no us atanseu al *Fluviá*,
que en les aigües estancades
se n'hi cria un gros aixam,
sobre tot si són fangoses
y s'han deixat saturar
de *pipís* y de *babaies*
de joves *neumonocats*.

Y... prou, perqué'l temps es curt
y abunda l'original.
Mes, abans de despedirme,
un consell us vull donar,
seguiu lo al peu de la lletra
que no us farà pas cap mal:
Pels basillus y bacteries
y *neumónocos* mortals,
la Formolina en pastilles
es un remei efícaç.
Aneune a comprá unes quantes
per si'n teniu d'escrustats
y agraireu la recepta
de vostre amic,

PERE CLAU

A cinc y a déu, trieu y demaneu

De peus sobre la caixeta de biscuits nacionalistes «derrier cri», en compliment del manament donat pels amos de l'auca a tots els *ñiños llorones* y concos de la conca del *Fluviá*, un dels del *montón* arenga en públic tan bon punt ha lograt reunir uns quants badocs.

Senyores y senyors: tinc l'honor de presentarvos dues fulles d'una tal importancia, que al seu costat queda nula la célebre fulla de parra, puix si ab ella's tapava un detall, ab les meves se tapa tot; ja veien, ab sols aixó, la diferencia que hi va de tractar les coses en detall o bé a l'engrós.

Si entre l'honorable societat hi ha algú que se li sápigaa alguna intenció averiada, alguna promesa trencada o bé tin-

gui la volta de la consciencia esquerdada, estic prompte a fer la prova, y, per medi d'una de les fulles que tinc la galanteria d'oferirvos, prompte desapareixerá l'averia, la trencadissa y l'esquerda.

De l'immens poder de la fulla de déu, no us en parlaré, per estar en la consciencia de tots vosaltres que en materia d'alabances está fóra de concurs.

Peró, senyores y senyors, per la de cinc ja es altra cosa; tinc de desvanéixer el mal efecte produït per haver sigut batejada en el nostre *riu* Jordá, aont el llot hi abunda una miqueta massa.

Aixó precisament es lo que necessitem; puix així com l'aigua tapa'l llot, la nostra petita ho tapa tot.

Ja haviem pensat ab el cristallí Rabell, però desistirem per la poderosíssima raó d'emmagatzemar el final de dit riu un gran dipòsit de pèl en remull, lo que hauria pogut presertarse a males interpretacions, per créures que lo que busquem era pendre'l pèl a nostres conciutadans, siguent així que nosaltres, en materia de pèl, sols admtem el de Jofre el Pilós.

D'altres fulles similars corren per aqueix mercat, de les que tenim de desconfiar, doncs són l'antífessis de les que us recomano; de moço que tot el bé que fan les unes fan de mal les altres; sobre tot feu atenció a les imitacions y tingueu entés per una y cent vegades que sols les nostres fulles tenen privilegi exclusiu pera que fassin bé.

No temeu als Goliats de cara ferotxa y cridaners, puix pera ferlos emmudir sols vos cal posárloshi una de les meves fulles a l'espiral de les bravates y prompte's tindreu muts y a la gavia, sense que logrin tornar la paraula ni que provin ab masseta y escarpa d'obrir pás a la llengua.

Per fi, les fulles que us ofereixo són essencialment nutritives, aperitives y refrescants, y són avui un article d'utilitat pública, tinguent el seu lloc marcat en casa de totes les families que, estimant sos interessos, vulguin tirar pilota a l'olla.

¡Aprofiteu de la ganga: les petites a cinc y les grosses a déu! ¡Trien y remeneu!

GOLIAT

CORRESPONDENCIA

Don Just.—Vosté té molta raó. Lo que succeeix es denigrant, fins si vol, per Olot, però no hem pas comensat nosaltres. *De aquellos polvos... ¿sab?*

Y sinó diguim: ¿perqué sortí *El Fluviá*? Pera esbravarse uns que feia temps que portaven l'*embassada*. ¿Que portem noms? Ells han comensat, però nosaltres portarem noms, fets y sus *adyacentes*. No hi ha més: a qui parla ab rots se'l tracta com a porc, per més que amagui la cara.

Fluviol petit.—Ja no li contestaré més: pot enviar lo que vulgui, que ja hem acabat ab vosté. ¿Que tant Cabiach, si ja es a casa seva, y que tant enredar! Fassi el favor de donar la direcció pera tornarli lo que envií. O'l correu s'ho quedarà.

Flocs.—Vosté sembla un munt d'encenalls; ab una mala sonada (*guspira*) ne té prou perqué se li encengui tota la *córrpora*. Encara que'ns diuen sucursals de *La Campana de Gracia*, lo de vosté ni a *La Tomasa* li posarien.

Feliu.—¿Altra vegada s'ha quedat sense FLUVIOL? ¡Home, no val a badar! Cregui que tothom ne té, però se l'amaguen.

Agulla de cap.—Més curtet y una mica més de sal. Va bé.

A. de G.—Bé les caricatures, però si passa per l'impremta li donaran les mides justes y no les hauré de donar al copista.

Baya.—La caricatura d'avui molt bé, però no es d'actualitat. La posaré per Sant Crispí.

J. R.—¿Que en Cabiach, el Batlle y el seu *crió* el llegien? Jo sé'l nen de la neu, aquell dels jonolls, que va dir «primer se'n cansaran ells que nosaltres». ¡Y ab aquell orgull! ¿Sab? Però'ns podran acabar els quartos, que d'oli en tenim pera totes les llanties d'ell.

T. U.—Avui li publico.

Agulla de cap.—Té raó: aquell jove tan *cortés*, quan va veni en Lerroux cridava, al devant de Sant Esteve, *¡muieran los clericales!*, però ¿qué hi vol fer? Si digués lo que interiorment es, no afaitaria capellans. En quant a esser director, ho deurá esser de... teta, perqué encara no té l'edat y l'Arcalde ho ha admés.

Tit.—Vosté també té raó, però'l tractament al superiors els que escriuen pera'l *comú* no'l miren; lo mateix els es un Pipí, que Don Rolando. ¡No hi ha com haver rebut bona educació!